

Nakon toga je Novelom iz 2006. godine, značajno promijenjen ovaj članak, a ova promjena se sukladno čl. 111. st. 2. ZID SZ NN 82/06 primjenjuje u svim postupcima, ako nisu započete radnje.

Ako je koja od odluka skupštine vjerovnika u suprotnosti sa zajedničkim interesom stečajnih vjerovnika, stečajni će sudac, na zahtjev kojeg od razlučnih vjerovnika, stečajnoga vjerovnika koji nije nižega isplatnog reda ili stečajnoga upravitelja, ili iznimno po službenoj dužnosti, tu odluku ukinuti. Dakle, posljednja novela je uvela iznimnu mogućnost da odluku skupštine vjerovnika ukine stečajni upravitelj po službenoj dužnosti. O zahtjevu za ukidanje odluke skupštine stečajni će sudac odlučiti odmah na toj skupštini, ali u složenijim slučajevima može odgoditi donošenje odluke za osam dana od dana održavanja skupštine vjerovnika.

Zajednički interes vjerovnika se određuje u skladu s ciljem stečajnog postupka, a to je namirenje tražbina iz stečajne mase u što većem iznosu. No, zakon ne određuje koji bi to bili slučajevi, jer različiti vjerovnici u tijeku postupka mogu imati različite interese. Kad odlučuje o tom zahtjevu za ukidanje odluke stečajni sudac mora imati u vidu sve okolnosti konkretnog stečajnog postupka. Tako npr. konkretnu odluku može donijeti samo jedan stečajni vjerovnik koji je jedini nazočan na skupštini vjerovnika i to samo u svom interesu, zatim odluka može biti donijeta s relativno malim iznosom tražbina koje su zastupljene na skupštini vjerovnika, pa sud mora imati u vidu i interese svih onih vjerovnika koji nisu bili nazočni skupštini ili nisu imali pravo glasa na toj skupštini.

SZ nije odredio oblik u kojem se mora podnijeti taj zahtjev za ukidanje odluke skupštine vjerovnika niti je odredio rok u kojem ovlaštene osobe mogu podnijeti taj zahtjev. Glede oblika u kojem se može podnijeti taj zahtjev, isti bi se mogao podnijeti usmeno na zapisnik za vrijeme trajanja skupštine vjerovnika ili pismeno u podnesku nakon završetka rada skupštine. Što se tiče roka u kojem se može podnijeti taj zahtjev, zakon ne sadrži izričite odredbe, a praksa nije još odgovorila na taj problem. Prema nekim mišljenjima¹³⁷ taj zahtjev bi se mogao podnijeti samo na skupštini vjerovnika na kojoj je donijeta odluka, stoga bi izostanak vjerovnika sa skupštine imao za učinak gubitak prava na isticanje ovog zahtjeva. No, prema drugim stavo-

¹³⁷ Vidi o tome u članku: Ljiljana Hrastinski Jurčec: Stečajni sud, skupština i odbor vjerovnika na str. 71, u zborniku radova Dika-Eračković-Garašić-Hrastinski Jurčec-Lovrić-Marković-Vukelić: Treća novela Stečajnog zakona, Narodne novine d.d., Zagreb, 2003.

vima¹³⁸ ovlaštene osobe bi mogle zahtjev za ukidanje odluke skupštine vjerovnika postaviti i nakon završetka predmetne skupštine vjerovnika sve dok prema svim okolnostima slučaja ukidanje određene odluke skupštine vjerovnika može utjecati na daljnji tijek stečajnog postupka. Stoga bi, zbog nejasnoća koje mogu nastati u tijeku stečajnog postupka, naredna novela SZ-a morala sadržavati dopunu glede rokova za ukidanje odluka skupštine vjerovnika.

No, iako ne postoji rok određen za podnošenje zahtjeva za ukidanje odluke skupštine vjerovnika SZ je odredio rok u kojem stečajni sudac mora odlučiti o tom zahtjevu. Tako je određeno da će stečajni sudac o zahtjevu odlučiti odmah na toj skupštini, ali u složenijim slučajevima može odgoditi donošenje odluke za osam dana od dana održanja skupštine vjerovnika.

Stečajni sudac može ukinuti odluku skupštine vjerovnika ili odbiti odnosno odbaciti zahtjev za ukidanje odluke, on nema ovlasti preinačiti tu odluku. Rješenje kojim se ukida odluka skupštine vjerovnika javno se objavljuje, a protiv te odluke pravo na posebnu žalbu ima svaki razlučni vjerovnik te svaki stečajni vjerovnik koji nije nižega isplatnog reda.¹³⁹ No, u slučaju kada stečajni sudac odbacuje ili odbija zahtjev za ukidanje odluke skupštine, onda se takvo rješenje dostavlja se samo osobi koja je podnijela prijedlog.

Iz sudske prakse:

1. Žalbeni sud u cijelosti prihvaća navode obrazloženja prvostupanjskog suda. Sud ima ovlaštenje ukinuti odluku skupštine vjerovnika ako je ona u suprotnosti sa zajedničkim interesom stečajnih vjerovnika (čl. 38f. st. 1. SZ). Pri tome sud može ukinuti odluku skupštine kad je ona općenito štetna za namirenje svih onih vjerovnika koji se namiruju iz stečajne mase, znači ne samo u suprotnosti s interesima stečajnih vjerovnika već i s interesima razlučnih vjerovnika i vjerovnika stečajne mase. Također pri tome valja voditi računa i o interesima onih vjerovnika koji nisu bili na ročištu, kao i vjerovnika kojima nije priznato pravo glasa. Zabrana prodaje ispod cijene unatoč saznanju da se na prethodni natječaj nije javio niti jedan ponuđač niti je itko uplatio jamčevinu, znači zapravo opstrukciju stečajnog postupka i dovođenje drugih vjerovnika (koji nisu bivši zaposlenici stečajnog dužnika) u krajnje neizvjestan i nepovoljan položaj. Stoga je prvostupanjski sud pravilno učinio kada je ukinuo takvu odluku.

¹³⁸ Vidi o tome u članku: mr. sc. Andrija Eraković: Tijela stečajnog postupka str. 102-103, u zborniku radova: Buljan-Burcar-Dika-Eraković-Momčinović-Šepić-Tomičić: Stečaj i ovrha – aktualnosti zakonodavstva i sudske prakse, Inženjerski biro d.d., Zagreb, 2001.

¹³⁹ Čl. 38.f st. 2, SZ-a